Mason Sözlüğü'nde Gezintiler – 14

Sofra ve Şölen

Bu çalışma **"Ansiklopedik Mason Sözlüğü"** adlı kitabın,
2013 tarihli 6. basımından alıntılarla düzenlenmiştir.



Masonların, mabette yaptıkları toplantıdan sonra düzenlenen bir sofra çevresinde yine bir araya gelmeleri çok önemli ve değerli tutulur. Mabetteki toplantılar gibi sofraların da belirli kuralları ve simgeleri vardır. Bu kısa gezintide bunları göreceğiz.

Agap

Fra. Agape; *İng.* Banquet; *Alm*. Festmahl

Bir locanın, mabette yaptığı oturumdan sonra düzenlenen, geleneksel ve ritüelik nitelik taşıyan sofrası.

Özel olarak, bir locanın yeni seçilmiş görevlilerinin göreve başlama törenini (isadı) izleyen ve bazı ritüelik nitelikleri olan sofraya "agap" denir. Buna karşın, genelolarak herhangi bir oturumdan sonra düzenlenen **"kardeş sofrası"**nın da "agap" olarak anıldığı görülebilmektedir.

Agap, yalnızca Masonluğa ve masonlara özgü bir uygulama değildir. Çeşitli kurum ve topluluklarda yer etmiş bir geleneğin Masonlukta da yaşatılmasıdır. Hıristiyanlığın ilk dönemlerinde birçok kurum, tarikat ve meslek örgütünün üyelerinin, ritüelik özelliği olan ya da eğitim amacını taşıyan çalışmalarından sonra bir sofra çevresinde toplandığı bilinmektedir.

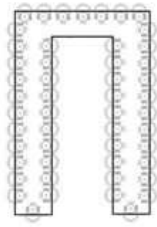
Eski İslâm tarikatlarında ve meslek örgütlerinde de aynı gelenekseluygulamagörülmüş, onlarda buna **"taam etmek"** denmiştir. Tarih boyunca daha birçok kuruluşta önemli törenlerden sonra bir şölen düzenlenmesi gelenek edinilmiştir.



Agapın en önemli özelliklerinden biri, bunun yalnızca yemek ve içmek için düzenlenen bir sofra olmakla kalmamasıdır. Bu sofranın belirli kuralları vardır. Ortak konular üzerinde görüşülür; kutlamalar yapılır hatta şarkı söylenir.

Bu sofraların temel amaçlarından biri de topluluğun üyeleri arasında daha sıkı bir yakınlaşma sağlanmasıdır. Her şeyden önce sevgi birliğinin egemen olmasıöngörülür. Nitekim Yunancada agape "sevgi" anlamına gelir. Masonlukta kardeşlik sevgisinin oluşması çok önemli olduğu için bu sofra, mabette yapılan çalışma kadar önemsenir.

Agap Gelenekleri:



Mason localarının agaplarında sofra, geleneksel olarak **U** şeklinde kurulur. Çok kalabalık sofralarda U'nun ortasına uzunlamasına ek masa konulabilir.

Sofrayı yönetecek olan başkan en ortada oturur; her iki yanına protokol uyarınca ağırlanacak konuklar yerleşir. Locanın görevlileri, mabetteki oturma yerlerine benzer şekilde yer alır. Loca üyeleri ve diğer konuklar, sofra çevresine dağılır.

Öncelikli geleneksel uygulamalardan biri kadeh kaldırma yöntemidir. Başkanniteliğini taşıyan üstadın uyarısı üzerine, birlikte kadeh kaldırmaya katılacak olanlar ayağa kalkar. Üstat, «Kardeşlerim, bataryalarınızı doldurun!» diye seslenir.

Herkes kendi bardak ya da kadehini doldurur.

Üstat «Nişan alın!» deyince, kadehler hep birlikte ileriye doğru uzatılır.

«Ateş!» komutuyla birlikte herkes hep bir ağızdan bunu yineleyip kadehini ağzına götürür ve içer. (Antimasonik çevrelerde de bilinen bu gelenekseluygulama, *"masonların savaşa ya da ihtilâle hazırlandığının göstergesi"* olarak yorumlanmıştır.)

İçkinin bir solukta içilmesinden sonra kadehler hep birlikte ve sert bir şekildemasanın üzerine indirilir. (Bu gelenek, eskiden camkadeh ve bardak olmadığı, madenî kupa kullanıldığı dönemden kalmadır. Kupa masanın üzerine indirilince, içinin boşaldığı belli olurdu. Dolayısıyla kupadaki içkinin tamamının bitirilmesi gerekirdi.Bununiçinde herkes kendi kupasını bir kerede içebileceği kadar doldururdu.)

Bir diğer gelenek, özellikle bir göreve getirme (isat) töreninin ardından düzenlenen bir agapta, **"**onurlar" için kadeh kaldırılmasıdır. **"Onur Dilekleri"** olarak da anılan bu uygulamada her kuruluşun kendine göre bir ritüeli vardır. Hepsinde ortak olan nokta, onur dileklerine, ilgili obediyansın bulunduğu ülkenin devlet başkanı (varsa kral ya da hükümdar) ile başlanmasıdır.



Agaptaki konuşmalar, sırayla ve yöntemi uyarınca söz alınarak ayakta yapılır. Yeni görevlilerin göreve getirilmesinden sonra düzenlenen bir agapta, herkesten önce göreve yeni seçilmiş olan sözcü (yasalar sözcüsü / hatip) bir söylev verir. Sonra protokoldeki konuklar, belli bir sıraya uyarak -mabette yapılan törende mabede alınma sırasına göre- söz alır ve yeni görevlilere kutlamalarını iletir.

Agapı yönetmekte olan başkan, ya yapılan her konuşmayı hemen yanıtlar ya datüm kutlamalara topluca yanıt verir. Bundan sonra protokolde yeri olmayan kardeşlerde söz alarak yeni görevlilere kutlamalarını iletebilir.

Bu konu bizi birbiri ardınca ek başlıklara uğramayı gerektiriyor.

Onur Dilekleri

Esk. Temenniler; *Fra.* Santés obligatoires; *İng.* Obligatory Toasts; *Alm.* Trinkspruche

Mason localarının agaplarında, belirli kişi ya da toplumların onurlarına iyi dileklerle kadeh kaldırılması.

Bu uygulama, masonik bakımdan resmî bir nitelik taşıyan ve ritüelik bir törene uyularak yapılan herhangi bir şölen ya da agapın en önemli bölümlerinden birini oluşturur. Kimlerin onuruna ve hangi sırayla kadeh kaldırılacağı, obediyansların tüzüklerinde ya da Agap (Şölen) Ritüeli'nde belirtilmiştir.

Türkçede "şölen", agap ile anlamlı olmak üzere kullanılıyor ama Batı ülkelerindeki Masonlukta farklı bir anlamda da değerlendirilebilmektedir.

Onur Dilekleri'nin uygulanmasında, çoğunlukla benimsenmiş olan sıra şöyledir:

1. Devlet başkanı (Krallık olan ülkelerde kral ya da kraliçe) onuruna;
2. İlgili masonik birimin bağlı olduğu otoriter kuruluşun en yetkili yöneticisi (genellikle büyük üstat) onuruna;
3. Dünyadaki tüm masonik kuruluşlar ya da tüm masonların onuruna;
4. Acı çeken, ya da kurtuluş bekleyen tüm insanların onuruna;
5. Sonsuz Doğu'ya göçmüş (ölmüş) olan masonların onuruna.

Bu sıra ve kapsamın birçok uygulamada kendine özgü birtakım değişiklikleri olmasının yanı sıra; sık sık görülen bazı uygulamalarda şunlar da eklenir:

6. İnsanlığa olumlu katkılarda bulunmuş olan büyük ve değerli kişiler onuruna;
7. İlgili locanın saygıdeğer üstadı (üstad-ı muhterem) nazırları ve görevlileri onuruna.

Onur Dilekleri mutlaka ayakta yapılır. Bazı mason kuruluşlarının ritüelleri uyarınca, tüm masonlar, bu uygulamaya hep birlikte katılır; kimisinde ise, agaptaki oturma düzenine göre gruplara ayrılırlar. Bu ritüelik uygulamaya başlanmazdan önce,sofrayı yönetmekte olan başkan, «Onur Dilekleri için hazır olunuz!» gibi bir söz eder. Bu anımsatma «Bayraklarınızı takınız!» şeklindeki bir komutla da yapılabilir.



Bunun üzerine sofraya katılmakta olan tüm masonlar, buamaçla özel olarak hazır bulundurulan ve **"bayrak"** olarak anılanbeyaz peçetelerini sol omuzları üzerine yerleştirir.

Bu, uygulamanın bir simgesel anlamı vardır; her onur dileğinin bir formalite olmadığını, içten gelen temiz duygularla yapıldığını simgelediği benimsenir.

Başkan, «Onur Dilekleri için bana uyunuz!» dediğinde, ilk onurlara kadeh kaldıracak olanlar (bazı uygulamalarda herkes, bazılarında sofranın belli bir bölümünde, bazılarında ise önceden belirlenmiş kişiler) ayağa kalkar. Başkan, kimin onuruna kadeh kaldırılacağını yüksek sesle söyledikten sonra, onur dileğine katılanmasonlar, alışılagelmiş simgesel **"ateşleme"** yöntemine uyar.

Bazı uygulamalarda tüm onur dilekleri art arda yapılır. Bazı uygulamalarda ise, her onur dileğinden sonra kısa bir ara verilir. İkinci ve sonraki onur dileklerine de ya herkes ya da sofranın belli bir bölümü veya sofradaki belli kişiler katılır.

Bayrak

Fra. Drapeau; *İng.* Flag; *Alm*. Flagge

Mason localarının agaplarında, gerekince sol omuz üzerine yerleştirilen beyaz peçete.

Türkçede genellikle ulusal nitelikli olan bayrağın sözlük anlamını karşılamak üzere Masonlukta "sancak" sözcüğü kullanılır. Bayrak ise yalnızca şölenlerde *(agaplarda)* kullanılan bir simgesel terimdir.



Her şölende, mutlaka ilgili locanın çalıştığı ülkedeki devlet başkanı ilk sırada yer almak üzere "onurlar"a kadeh kaldırılır. Bu ritüelik uygulama sırasında, geleneksel olarak, bayrak olarak anılan beyaz peçeteler sol omuz üzerine yerleştirilir.

Bayrakların beyaz olması zorunludur; dileğin temiz duygularla yapılmakta olduğunu simgeler. Kumaştan yapılmış olması gerekir. Sol omuz üzerine yerleştirilmesi, dileklerin içtenlikle ve saygıyla yapılmakta olduğunun simgesi sayılır.

«Ateş!»

Fra. Feu; *İng.* Fire; *Alm*. Feuer

Mason localarının agaplarında ve kardeş sofralarında hep birlikte kadeh kaldırılması sırasında yapılan "seslenme".

Masonluktaki geleneksel uygulamanın yukarıda değinilmiş ayrıntıları, çoğunlukla ya unutulmuş ya da terk edilmiştir. Günümüzde genellikle herkesin ateşleme için hazır olması bildirildikten sonra, ne için kadeh kaldırılacağı söylenmekte ve sonra da bir tek *«Ateş!»* diye seslenmekle yetinilmektedir.

Ateşleme

Fra. Feu; *İng.* Fire; *Alm*. Feuer

Mason localarının agaplarında ve kardeş sofralarında hep birlikte geleneksel olarak kadeh kaldırılarak içki içilmesi yöntemi.



Bu uygulamaya neden "ateşleme" dendiği üzerinde hayli spekülasyon yapılmıştır. Antimasonik girişimlerde *"Masonluğun ihtilal hazırlıkları yaptıklarının kanıtı"* olarak gösterilmiştir. Böyle bir sav, ön yargılı bir yaklaşımın yanılgısı olarak nitelenebilir. Hiçbir şekilde akıl ve mantığa sığamayışı bir yana dursun, bu uygulama ve bu simgesel terim, Spekülatif Masonlukta yaratılmış değildir; çok eskiden kalma bir gelenek olup, Masonluğun dışında daha başka birçok kurumda da kullanılmış olduğu bilinmektedir.

Sessiz Ateşleme

Fra. Feu silencieux; *İng*. Silent Fire; *Alm*. Stilles Feuer

Ölmüş olan bir masonun anısına yapılan ateşleme.

Bu ateşlemenin "sessiz" olarak nitelenmesinin nedeni, uygulaması sırasında normal ateşlemede olduğu gibi yüksek sesle değil, alçak ve kısık sesle «Ateş!» denilmesidir.

Buraya kadar karşılaştığımız diğer sözcükleri de görmeden geçmeyelim.

Barut

Fra. Poudre; *İng*. Powder; *Alm*. Pulver

Masonik birimlerin agaplarında ve kardeş sofralarında, simgesel olarak "içki".

Bir zamanlar Masonlukta barut sözcüğü, yalnızca "şarap" anlamına gelmek üzere kullanılırdı. Değişik türde içkiler çıkınca, barutun da çeşitli türleri doğdu. Alkolsüz içkiler, su ve kahve de Masonlukta barutun çerçevesine girer.

Şu söylenti de hayli ilginç:

"Eskiden sofralarda, içkiler testilere doldurulur, herkese ayrı bir testi verilirdi. Testinin içinde ne olduğu dışarıdan bakıldığında belli olmazdı. Buuygulama,kimi masonlara, uyarı *niteliğinde küçük cezaların verilmesinde de işe yarardı. Eğer locanın üstadı, herhangi bir nedenle bir masonu tutumvedavranışlarınadikkatetmesi gerektiği konusunda uyarmak isteyecek olursa, bunu sözle söylemesi gerekmezdi. Sofra görevlisine gizliden yönerge verir, o masonun testisine şarap yerine su konurdu."*

Batarya

Fra. Batterie; *İng*. Battery; *Alm*. Salve

Agap ve kardeş sofralarında, bir şey içmek için kullanılan kupa, bardak ya da kadeh.

Sofrada kullanılan bu gereçlere batarya denmesinin nedeni, her şeyden önce içki anlamına gelmek üzere simgesel olarak "barut" sözcüğünün kullanılması, ayrıca eskiden içkilerin çoğunun hayli sert olup hızlı içildiğinde çarpıcı bir etki yaratmasıdır.

Eş anlamda olmak üzere **"silâh"** sözcüğü de geçerlidir,

Top

Fra. Canon; *İng*. Cannon; *Alm*. Kanone

Gülle ya da bomba atmak için kullanılan büyük ateşli silah.

Masonlukta simgesel olarak; bir kardeş sofrasında içki içilen kadeh ya da kupa.

Fıçı

Fra. Barrique; *İng*. Barrel; *Alm*. Fass

Masonluktaki kardeş sofrasında kullanılan şişe, sürahi ya da testi

Cephane

Fra. Munition; *İng*. Ammunition; *Alm*. Munition

Kardeş sofrasında içilecek içkilerin şişe ya da testiler içinde toplu ca bulundurulduğu yer.

Agap niteliği taşımayan sofra da var.

Kardeş Sofrası

Fra. Agape; *İng*. Table Lodge; *Alm*. Brudermahl

Bir masonik birimin mabette yaptığı oturum öncesi ya da sonrasında düzenlenen sofra.

Masonlukta, her oturumdan önce ya da sonra bir kardeş sofrası düzenlenmesi gelenek edinilmiş olmakla birlikte, zorunlu bir uygulama değildir. Sofranın mabette yapılan toplantıdan sonra düzenlenmesi, önce yapılmasına oranla pek daha yaygındır.

Toplantıdan sonra bir kardeş sofrası düzenlenmesi, mabette yapılmış çalışmaların ritüelik zorunluluklar dışında daha rahat ve içtenlikli bir ortamda bütünlenmesi beklenir. Fakat bu, öncelikle sofraya yeterli sayıda kardeşin kalmaya istekli olmasına, ayrıca mabetteki oturumun elverişli bir saatte sona ermesine bağlıdır.

Mabetteki son oturuma katılmış olanların sofraya da kalması hatta yapılmış sa önceki oturumlara katılmış olup son oturumda bulunmayanların da katılması beklenir ama hiç kimse buna zorlanamaz.

Kardeş sofralarında, oturma düzeni ile yiyip içme ve konuşma tarzı bakımından, bir agap ya da şölende sözkonusu olan geleneklere uyulur. Ancak bu sofralar herhangi bir ritüelik nitelik taşımaz. Bu nedenle kardeş sofralarında **protokol** yoktur.



Kardeş Sofrası'nda ya o günün en önemli oturumunun gündeminde yer almış olan sunu ve benzeri çalışmaların konuları daha rahat bir ortamda görüşülüp tartışılır ya da sofraya katılanların çoğunluğunu ilgilendirebilecek türde masonik ve güncel konular üzerinde görüşme ve söyleşilerde bulunulur.

Bu özellikleri, bir kardeş sofrasını gelişigüzel bir sofra olmaktan çıkarır. Çoğu kez bir kardeş sofrası, ilgili masonik birimin, mabette yapmış olduğu oturumun âdeta ritüelik olmayan bir uzantısı niteliğini taşır.

Kardeş sofrasında yemek yemeye, simgesel olarak ***"ekmek ve tuzun paylaşılması"*** denir. Bu simgesel deyişin anlamı, kardeş sofrasında asıl önemli olan şeyin yiyip içmek değil, hep bir arada bulunmak, az da olsa her ne varsa onunla yetinmek, belli bir zamanı olumlu bir şekilde geçirmeye çalışmak olduğudur.

Masonlukta çok önem verildiği için az sonra buna yine değineceğiz.

Bazı localar, birbirini izleyen iki toplantıdan birini mabette yapmayı, diğerinde doğrudan doğruya kardeş sofrası düzenlemeyi gelenek edinmiştir. Bu tür bir uygulamada, genellikle diğer locaların mabette yaptığı oturumlarda yer alan bilimsel ya da kültürel içerikli veya güncel konularla ilgili çalışmaları, kardeş sofrasında yapılır. Mabetteki çalışmalar ise salt ritüelik ve yönetsel niteliklidir. Uygulamalarını bu yöntemle yürüten localar, mabette yaptıkları oturumdan sonra bir agap gerekmiyorsa kardeş sofrasıda düzenlemez; ancak isteyen kardeşler bir arada yemek yer.

Bir kardeş sofrası, temel niteliği bakımından mabetteki en önemli oturumun uzantısı sayıldığı için, mason olmayanlar bu sofraya katılamaz. Ancak bazı localar, zaman zaman mason olmayanların da katılabileceği sofralar ve toplantılar da düzenler. Bu tür bir organizasyonda, sofraya katılan masonlar çoğunlukta olsa bile, buna *"kardeş sofrası"* denmez.

Kimi masonlar, mabette yapılan çalışmalardan çok kardeş sofrasına ilgi gösterir. Bu nedenle bazı yerlerde kardeş sofrasının, mecazî bir nitelik taşımak üzere ***"Çatal Bıçak Derecesi"*** olarak anıldığı da görülmüştür.

A gap ile başlamıştık, resmî niteliği olmayan Kardeş Sofrası'na gelince karşılaştığımız başka simgeler de var. Onlara şöyle bir bakalım da sonra hazır değinmişken şu "çatal bıçak derecesi"ni de görelim.

Çatal Bıçak Derecesi

Fra. Grade de Couteau et de la Fourchette; *İng*. Knife and Fork Degree
Alm. Messer- und Gabelgrad

Mecazî anlamda olmak üzere "kardeş sofrası".



Kimi masonlar, salt karakterleri nedeniyle, mason localarının mabette yaptıkları toplantılardan çok sosyal ilişkilere ilgi gösterir. Bu eğilimde olan masonların indinde, toplantıdan çok sofrada yiyip içerek söyleşide bulunmak daha önemli ve önceliklidir. Dolayısıyla bu masonlar için mecazî anlamda olmak üzere kardeş sofrasına çatal bıçak derecesi denmiştir.

Dördüncü Derece Üyeleri

Fra. Membres de Quatrième Grade; *İng*. Members of the Fourth Degree;
Alm. Mitglieder der Viertelgrad

Bir locanın oturumundan sonra düzenlenen kardeş sofrasına katılmayı mabette yapılan çalışmadan daha çok önemseyen masonlar.

Bu terim, yalnızca simgesel derecelerde çalışan ve locaları her bir toplantıda her üç derecede de oturum yapan obediyanslarda, eskiden ve mecazî bir anlam taşımak üzere kullanılırdı.

Kimi masonların mabette yapılan oturumlara hiç girmeyerek, yalnızca sofraya katıldığı görülürdü. Bir nükte niteliği taşıyan bu terim, bu nedenle çıkmıştır.

Malzeme

Fra. Matériaux; *İng*. Materials; *Alm*. Material

Kardeş sofrasında her türlü yiyeceği niteleyen bir simgesel terim.

Bu terim içecekleri kapsamaz.

Bu simgesel terimle, bir yapıtın gerçekleştirilmesinde açıkça görülmeyen öğelerinde önem taşıdığı, kullanılmalarının zorunluluğunun vurgulanması öngörülmüştür. Ancak, kardeş sofrası ile ilgili diğer birçok simgesel terim gibi günümüzde bu terimin de kullanımı terk edilmeye yüz tutmuştur.

Kiremit

Fra. Tuile; *İng*. Tile; *Alm*. Ziegel

Pişirilmiş özel toprakla yapılıp, bir binanın çatı örtüsünde kullanılan yapı elemanı.

Masonlukta kiremit, bir simgesel terim olarak sadece kardeş sofrasında geçer. Bu bağlamda, eskiden tabak, çanak, tepsi ve benzeri eşyaya, "kiremit" denirdi. Bu gelenek zamanla terk edilmeye yüz tutmuştur. Günümüzde çoğu masonlar "kiremit" sözcüğünün kullanıldığını hiç görmemiş, duymamıştır.

Taş



Fra. Pierre; *İng*. Stone; *Alm*. Stein

Taş, Masonlukta çeşitli simgesel anlamlarıyla çık sık geçen bir sözcüktür ama bir agap ya da kardeş sofrasında "ekmek" anlamındadır.

Kum

Fra. Sable; *İng*. Sand; *Alm*. Sand

Kardeş sofrasında "tuz".

Bu simgesel terim eskiden sık sık kullanılırdı. Sonraları yalnızca birer resmî şölen niteliği taşıyan agaplarda kullanılır oldu. Günümüzde ise, ancak Masonluğun eski geleneklerinden kalma bir anı niteliğini taşır.

Çimento

Fra. Ciment; *İng*. Cement; *Alm*. Zement

Taş ve tuğla gibi yapı elemanlarını birbirine yapıştıran harcı oluşturmak üzere kullanılan bağlayıcı malzeme.

Masonlukta çimento, insanlar arasındaki gerçek sevgi ve bağlılık duygularının oluşması için gerekli olan içtenlik ve yakınlığı nitelemek üzere kullanılan bir simgesel terim olarak benimsenmiştir. Locaların mabette yaptıkları toplantıdan sonra düzenlenen kardeş sofralarında bulunan öğütülmüş karabibere, eskiden çimento denir, hardal "keskin çimento" olarak anılırdı.

Alçı

Fra. Gypse; *İng*. Gypsum; *Alm*. Gips

Suyla karıştırıldıktan sonra dolgu, yapıştırma ve sıvama işlerinde kullanılan, çabuk donan ve kolay şekillendirilebilen bir yapı malzemesi.

Masonlukta alçı, simgesel olarak "şeker" anlamına gelmek üzere ve yalnızca şölenlerde *(agaplarda)* kullanılır.

Masonlukta "harç" da simgesel bir anlam taşır ama kardeş sofralarından geçmez.

Kazma



Fra. Pioche; *İng*. Pickaxe; *Alm*. Hacke

Toprağı kazmak, taş çıkarmak ve yumuşak taşları parçalamak için kullanılan âlet.

Masonlukta genellikle iki ucu da sivri olan bir kazma söz konusu edilir. Bu, insanın kötü huylarından arınması gerektiğini anımsatan bir simge olarak benimsenir.

Kazma, kardeş sofrasında *"çatal"* anlamına gelen bir simgesel terim olarak da kullanılır. Bu kullanım, 18. yüzyılın ilk yarısı ile daha öncesine özgüdür. O tarihlerde, Avrupa'da yemek yerken çatal kullanmak henüz yeterince yaygınlaşmamıştı. Çatal sofrada bir ya da birkaç tane bulunur, yalnızca ortaya konulan katı yiyeceklerin herkesin tabağına aktarılmasına yarardı. Herkes kendi çatalını kullanmaya başlayınca, bu simgesel terimin de pek bir önemi kalmadı.

Kürek

Fra. Pelle; *İng*. Shovel; *Alm*. Schaufel

Kazıyı bir yerden diğerine atmak ya da aktarmak için kullanılan gereç.



Masonlukta kürek, insanın, olumsuz tutkularından, önyargılardan, yararsız saplantılardan ve kötü alışkanlıklardan sıyrılmaya çalışması gerektiğini anımsatan bir simge olarak benimsenir.

Kardeş sofrasında, simgesel olarak, kaşık, kepçe ve benzeri sofra takımlarının karşılığıdır.

Kılıç

Fra. Epée; *İng*. Sword; *Alm*. Schwert



Kullanıldığı yere ve kullanılış şekline göre; özgürlüğün, eşitliğin, güçlülüğün, yiğitliğin, otoritenin, güvenin, saygının ve güç ile enerjinin birleşiminin simgesi olarak benimsenir.

Eskiden, kardeş sofrasında, "kılıç" sözcüğü de simgesel bir anlama gelmek üzere kullanılırdı. O dönemlerde, herkesin tabağının yanı başında yalnızca onun kullanması için ayrı bir bıçak bulundurulmazdı; yemek yerken de ele bıçak alınmazdı.

Ancak sofraya getirilen et ve ekmek gibi yiyecekleri kesebilmek için, sofranın büyüklüğüne göre, ortaklaşa kullanılmak üzere yeterli sayıda bıçak bulundurulurdu. Kılıç, bu ortaklaşa kullanılan bıçağın karşılığı olmak üzere benimsenmiş bir simgesel terimdi.

Günümüzde, kardeş sofralarına ilişkin bu eski simgesel terimlerin çoğu artık terk edilmeye yüz tutmuştur. Nitekim bu anlamdaki "kılıç" da bu amaçla kullanılması terk edilmiş olan simgesel terimlerden biridir.

Ekmek ve Tuzun Paylaşılması

Simgesel olarak, "kardeş sofrası"ndaki ortamın ve burada yapılan işin niteliği.

Bu terimin kullanımı, bazı ezoterik ya da kapalı toplumlarda Antikçağ'a kadar uzanır. Eskiden bu terim, bir toplumun kötü alın yazısına, o toplumu oluşturan bireylerin aralarında oluşturacakları sıkı bağlılıkla hep birlikte katlanmaları gerektiğini vurgulamak üzere kullanılırdı. Söz konusu "kötü alın yazısı", yoksulluktu. Sonraları, zor ve sıkıntılı günlerde herkesin eşitlik içinde payına düşenle yetinmesi ve mutlu olmayı bilmesi gerektiğini vurgulamak üzere kullanılır oldu.

Masonlukta, bir kardeş sofrasında aynı terim, masonlara şöyle bir öğütlemeyi anımsatmak üzere kullanılır:

«Alçak gönüllü olun. Paylaşmayı bilin. İsteklerinizi doyuma ulaştırmadan önce başkalarının haklarını da gözetin. Önünüze konmuş olan ile yetinip başka birşey istemeyin. Burada asıl önemli olanın, yemek ve içmek değil, geleneksel bir sofra çevresinde birlik kurmak, eşitlik içinde bağlılık duygularını pekiştirmek, kardeşçe dayanışmayı olgunlaştırmaktır.»

Agap ile başladığımız ve zincirleme birbirini izleyen bu başlıklar dizisini böylece tamamlamış olduk.